

GONZÁLEZ CONVOCA ELECCIONS GENERALS AMB LA SEGURETAT DE GOVERNAR QUATRE ANYS MÉS

Un president tranquil

Després de l'inevitable període d'apostes i rumors, finalment el president González ha anunciat la convocatòria d'eleccions per al pròxim 29 d'octubre. L'acte mateix de l'anunci es convertí en el primer míting de la cursa electoral. Per la seua banda, la resta de candidats es preparen amb rapidesa mentre l'ombra d'enquestes i sondejos plana pel cel de la península.

Felipe González.

José María Aznar.

Adolfo Suárez.

Manuel Munoz

Felipe González es tragué les ulleres, mirà cap als periodistes i digué que les necessàries mesures econòmiques per a reduir el consum podrà prendre un govern «amb representació renovada». El president emprà més vegades, sens dubte involuntàriament, com a traïció de l'inconscient, l'expressió «representació renovada» fent referència a l'executiu que eixirà de les eleccions generals del 29 d'octubre, convocades en aquell moment del dia 1 de setembre pel mateix González.

Era el primer míting d'una campanya electoral que tingué el prelude en els comicis europeus i que ha estat preparant-se durant tot l'estiu. Era també un anunci poc sorprenent per esperat i alhora seguit amb el màxim interès.

González no digué coses noves, pe-

rò les seues paraules foren bastant interessants, i també, com sempre, els gestos. El president es presentà segur que el seu partit guanyarà les eleccions i obtindrà majoria absoluta, encara que no ho diguera directament. La raó fonamental de la convocatòria, segons el primer ministre, és que el govern que ha d'afrontar allò que ell anomena el «repte» de 1992, amb la completa unió econòmica d'Espanya a la Comunitat Europea, els Jocs Olímpics de Barcelona i el cinquè centenari del descobriment d'Amèrica ha de començar l'any amb aquesta «representació renovada».

El president no digué quines mesures econòmiques prendrà el nou govern si, com és previsible, el PSOE guanya les generals. Afirmà que té confiança en l'efecte de les que va posar en marxa l'actual gabinet, que és necessari que el sector públic no augmente en major mesura que el creixement de l'economia i que és absolutament necessari fre-

nar el consum per a poder mantenir el bon nivell de creixement.

En el seu tradicional paper d'home bo i responsable, afegí que, malgrat que anunciar aquesta política siga considerat impopular, de vegades, coses que ho semblen resulten no ser-ho davant l'electorat. (Jo tinc —semblava dir— un electorat molt seriós i responsable, que em comprèn i sap perfectament que si prenc mesures incòmodes no és per caprici.)

Siga com siga, el cert és que González finalment, com sempre, ha escoltat i ha fet seua l'opinió dels ministres d'economia, principalment Carlos Solchaga i Miguel Boyer, que des de fora del govern continua mantenint una fortíssima influència sobre les decisions de l'executiu. El raonament és el que ja ha estat reiteradament exposat: les eleccions europees van demostrar que el PSOE mantenia la majoria absoluta i, com que el govern ha de prendre mesures incòmodes per a la població per

Carlos Solchaga.

tal de reduir el consum, la possibilitat millor per al PSOE és convocar eleccions el més aviat possible i abans de prendre les esmentades mesures econòmiques.

A finals de juliol Miguel Boyer donava calendari. Encara semblava que González no estava absolutament decidit a avançar les eleccions. Mentre Felipe siga president del govern, Boyer no s'equivocarà mai quan farà prediccions polítiques.

L'enquesta i el CDS

Tot i que aquestes raons són definitives per a la convocatòria electoral que ja s'ha fet, n'hi ha una altra que també té importància. El PSOE féu una enquesta a finals de juliol, segons la qual el partit del govern mantindrà la majoria absoluta, malgrat que amb una important pèrdua de vots. El diari madrileny *El Independiente*, que l'endemà de la conferència de premsa de González feia referència a aquesta enquesta, assegurava que es preveu, segons les dades d'aquest treball, una forta abstenció que podria arribar fins al 35%.

L'esmentat diari parla de «manteniment a la baixa» del vot del Partido Popular i del Centro Democrático y Social, i no diu que la reducció del suport

al CDS que preveu l'enquesta és fortíssima, fins al punt que pot quedar reduït a la marginalitat. Els més afortunats seran, segons l'estudi, els socialdemòcrates de la coalició Izquierda Unida, que dirigeixen a hores d'ara Julio Anguita i l'ex-militant del PSOE Pablo Castellano.

Crits i murmurs

Malgrat que tothom sabia fa mesos que a final d'agost o principi de setembre Felipe González anunciaria la dissolució del Parlament, el fet que s'ha produït aquest anunci ha tornat a fer sonar la gàbia de grills que sembla ser la majoria de l'oposició.

Manuel Fraga, president del PP, ha aprofitat per a presentar oficialment el seu candidat a La Moncloa, José María Aznar, president de la Junta de Castilla i Lleó. També ha dit que el PSOE ha triat el moment de convocatòria electoral segons els seus propis interessos de partit. Hauria estat sorprenent que ho haguera fet segons els interessos del PP. A més, és molt difícil de saber quin serà el bon moment de convocar eleccions des del punt de vista de la dreta espanyola, que no acaba mai de resoldre els seus greus problemes. Aznar és un nou candidat a no ser president del govern.

El CDS, per la seua banda, ha amollat la proposta que el servei militar obligatori deixi de ser-ho. Torna amb això a la línia radical de les eleccions generals de 1986 i intenta fer oblidar els desencertats pactes municipals amb el PP. Sembla molt difícil que el partit de l'ex-president Adolfo Suárez pugui recuperar la confiança de l'electorat que va perdre arran de les eleccions europees. També Convergència Democràtica de Catalunya ha adoptat una posició semblant i ha anunciat que tornarà a presentar Miquel Roca com a candidat a la presidència del govern. Aquesta vegada, però, sense l'ambiciosa operació estatal que fracassà sorollosament el 1986. Roca, en la línia del PP i el CDS, ha criticat l'absència de raons profundes de política general per a la convocatòria d'eleccions.

Izquierda Unida, en la línia dels sindicats, torna a demanar el vot de la vaga general del famós 14-D i critica, amb UGT i CCOO, que el govern no haja anunciat les mesures que pensa prendre i que, segons temen tots tres —IU, UGT i CCOO— faran caure el pes sobre l'esquena de la classe treballadora.

Dotze anys de democràcia

Aquest és el panorama previ de les pròximes eleccions generals, que se celebraran dotze anys i quatre mesos després de les del 15 de juny de 1977 —les primeres des de 1936— i quasi catorze anys després de la mort del dictador Francisco Franco. S'esperen pocs canvis i és molt possible que González i el PSOE puguin sumar sense dificultats quatre anys més de govern als set que tindran darrere en el moment de la consulta electoral.

Les candidatures que es presenten a les eleccions generals seran proclamades el 28 de setembre vinent. La campanya electoral, de 18 dies, començarà el 10 d'octubre i acabarà el 27 del mateix mes. El 28 serà la jornada de reflexió i el 29, diumenge, les votacions.

Aquestes eleccions seran les cinques de la nova democràcia espanyola. Les de 1977 i 1979 van fer que governara en minoria la Unió de Centro Democrático d'Adolfo Suárez. El 1982 i 1986 el PSOE va poder governar amb majoria absoluta.

En les darreres eleccions generals el PSOE obtingué 184 escons, el grup anomenat Coalició Popular, 105, i el CDS esdevingué el tercer grup parlamentari, amb 19 diputats. L'abstenció fou del 30%. □